

Bukserne

Vi er i 1940'erne. Direktør Christian Tolstrup (D), fra herretøjsforretningen Tolstrup, går hvileløst rundt i sit kontor.

D: Arh, hvad skal jeg arme mand dog gøre...?

(det banker på døren)

D: Kom ind

(ind kommer lærlingen Verner (V))

V: Direktør Tolstrup ønskede at se mig?

D: Min unge lærling, kom ind Verner, kom ind. Sid ned, men bliv stående på tæppet, jeg tænker bedst når man står op

V: Meget vel. Hvad vil direktøren tale med mig om?

D: Jeg har et problem, unge lærling, og med Deres beskedne alder, og ganske givet fritidsmæssige omgang med min tiltænkte målgruppe, så mente jeg, at De kunne hjælpe mig

V: Gerne, hr direktør, hvis det står i min magt

D: Godt, godt. Se, jeg har tænkt mig at importere amerikanske bukser, disse såkaldt blue jeans. De er meget populære, kan jeg forstå. Jeg har set fremtiden, altså ikke bogstaveligt talt, og jeg er sikker på, at amerikanske varer, specielt disse robuste beklædningsgenstande, vil bliver populære.

V: De er en meget klog og forudseende direktør, hr. direktør, men hvad er problemet så?

D: Navnet, min kære lærling, navnet

V: Jeg hedder Verner, hr. direktør

D: Da ikke Deres navn, bukserne, hvad skal jeg kalde bukserne?

V: Hvad hedder de, på amerikansk?

D: Øh, det ved jeg ikke, måske noget i retningen af mr. Tolestrop

V: Ikke Deres navn, hr. direktør, bukserne

D: Nårh, de hedder Blue jeans.

V: Blue Jeans? Hvad betyder jeans?

D: Det betyder ikke noget, det er navnet på det stof de er lavet af. Jeg kan da ikke kalde dem for Blåt stof, vel?

V: Nej, det lyder fjollet

D: De blev oprindeligt udviklet som arbejdsbukser, primært til minearbejdere og de der kobøjdere

V: Hmm, hul i jorden-bukser, narh, guldgraver-bukser, heller ikke godt. Kodriverbukser?

D: Kodriver?

V: Jah, altså ”kovbøjere” var vel mest af alt kodrivere, ikke? Og kodrivere er smukke blomster, en smuk metafor, ikke?

D: Johhh, men kodriver... Det lyder lidt dovent, det der driveri. Kodrengebukser?

V: Bedre hr. direktør, bedre, men hvad hvis vi beholder det på amerikansk: cowboybukser?

D: Glimrende ide, det ser godt ud på tryk, men det skal udtales kovbøjbukser, det er mere mundret

V: De er genial, hr. direktør. Jeg er sikker på at det bliver en kæmpe succes. De vil blive husket som manden der introducerede amerikanske bukser i Danmark. Deres konkurrenter bliver taget med benklæderne ned. Sikke et eftermæle De får

D: Javist, javist. Der burde laves en historie om mig, en film: En jysk manufakturhandler der bosætter sig i hovedstaden, eller måske en fiktiv forstad dertil, og får stor succes med sin manufakturforretning, hva’behar?

V: Orv, det er en god ide, hr. direktør, jeg ville helt sikkert gå i biografen og se sådan en film. Måske kunne Helge Kjørulf-Schmidt, Arthur Jensen eller hende den nye, Lily Broberg være med

D: Hmm, interessant tanke...

V: Hr. direktør, jeg kender en ung journalist ved Roskilde Dagblad, som skriver historier i sin fritid, hvis jeg nu lufter ideen der

D: Nu skal det ikke fortabe sig i teaterspektakel i arbejdstiden, det må De gøre i Deres fritid, men snak endelig med ham journalisten

V: Det er nu en kvinde, hun hedder Lise, og som...

D: En kvinde??? Skulle en kvinde få succes med at skrive? Ha, hvis det lykkes, så må De kalde mig Mads...

Søren Elsner Knudsen